

De geestelijke wedergeboorte

Wat is wedergeboorte?

**Is ze een genadegeschenk voor de enkeling,
of kan ieder haar bereiken?**

Doel van het aardse leven

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

<http://www.bertha-dudde.org>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

- 7871 Doel van het aards bestaan
- 6381 Het toekeren naar God in vrije wil - Liefdesband
- 6336 Het plan van de vergoddelijking van de wezens
- 6877 "Word volmaakt, zoals uw Vader volmaakt is"
- 7783 Bewust toekeren naar God is geslaagde wilsproef
- 6207 Vergoddelijking van de geschapen wezens
- 6261 Goddelijke leiding door de Geest
- 4869 Werkzaam zijn van de Geest - Geestelijke wedergeboorte
- 2360 Wedergeboorte van de Geest
- 4641 Geestelijke wedergeboorte
- 3240 Leven - Opwekken van de goddelijke vonk in de mens
- 4893 Geestelijke wedergeboorte
- 5650 Geestelijke wedergeboorte
- 6090 Goddelijke vonk - De juiste verhouding tot God
- 6256 De mens staat kort voor het doel
- 6269 Vergoddelijking - Geestvonk
- 5394 Voordeel van de ontvangers van het woord (de genade) in vergelijking met de ongelovigen

BD.7871

13 april 1961

Doel van het aards bestaan

De aanleiding tot uw bestaan op aarde hebt u zelf gegeven toen u weigerde verder in mijn liefdesstroomkring te verblijven. U was zelfstandige wezens die Ik uit mijn liefde had laten ontstaan, die echter steeds met Mij in innigste verbinding stonden en daarom voortdurend door mijn liefdeskracht doorstroomd werden.

En u was ook gelukkig zolang u deze liefdesdoorstraling toeliet. Toen u echter vrijwillig uit de stroomkring van mijn liefde naar buiten stapte, werd mijn liefdeskracht inactief, wat zoveel betekende als dat u onbekwaam werd om werkzaam te zijn, waartoe steeds mijn liefdeskracht nodig was. Stilzitten is verstarring. Het nietsdoen is onbeweeglijkheid. Het is een toestand van de dood, van volledige levenloosheid. In deze toestand hebt u zich vrijwillig begeven door uw vroegere opstand tegen Mij en deze toestand blijft, tot u weer vrijwillig de stroomkring van mijn liefde zult binnengaan. Alle van Mij eens afgefallen wezens moeten dit proces doormaken: van de dood tot het leven te komen.

Het van Mij afvallig geworden geestelijke, dat in zich verhardde door de afwijzing van mijn liefdeskracht, was dus niet in staat tot enige bezigheid geworden en werd door mijn wil opgelost in ontelbare partikeltjes, die door mijn liefdeskracht omhuld en tot scheppingen van de meest verschillende aard werden gevormd, die weer het geestelijke tot een - al is het ook slechts minimale - bezigheid hielpen naar mijn wil. Bezigheid is leven. Het dode ontwaakte langzaam tot leven en de graad van bezigheid werd hoger door steeds weer nieuwe vormverandering van het nu in deze scheppingswerken gebonden geestelijke.

U mensen nu bent de laatste vorm waarin het eens gevallen wezen de hoogste graad van bezigheid moet en kan bereiken, wanneer het de vrije wil, die het nu weer terug heeft gekregen, juist gebruikt. Uw uiterlijke vorm is eveneens een scheppingswerk van mijn liefde, dat het proces moet volbrengen: u het eeuwige leven te brengen dat u nu niet meer kunt verliezen wanneer u de terugkeer naar Mij hebt voltrokken.

Maar uw zijn als mens houdt ook een groot gevaar in: dat u uw vrije wil opnieuw zult misbruiken en de hele ontwikkelingsgang tevoren in verval is geraakt, dat u opnieuw naar de diepte zult zinken, dat u mijn liefde opnieuw zult afwijzen en

uw geestelijke substantie zich weer zal verharden, dat u weer een prooi zult worden van de dood.

Het bestaan als mens is een onmetelijke genade, want alles wordt u geboden wat u tot de laatste voltooiing kan voeren. Maar hoe u deze genade zult benutten, dat bepaalt uw vrije wil. En deze kan steeds alleen aangespoord of beïnvloed worden, maar nooit gedwongen, zich in de juiste richting te begeven.

Maar u mensen zult moeten weten hoe buitengewoon belangrijk uw aardse leven is. En daarom worden u steeds weer de samenhangen duidelijk gemaakt. Er wordt u een weten gebracht, rechtstreeks of door mijn boden, dat in u een verantwoordelijkheidsgevoel moet opwekken.

U zult steeds weer onderricht worden door mijn woord en u zult in u ook de stem van het geweten horen. Maar het staat u vrij hoe u zich instelt tegenover dit weten. Het staat u vrij of u mijn rechtstreekse openbaringen aan zult willen nemen. Maar ook mijn overgrote liefde kan niet meer doen dan u zulke openbaringen te doen toekomen die u kennis geven van de uitwerking van een juiste levenswandel, van de zin en het doel van uw leven op aarde en van mijn wil, waarvan de vervulling u waarlijk een leven in gelukzaligheid garandeert.

Maar Ik kan u er niet toe brengen mijn openbaringen geloof te schenken, want zoals u eens vrijwillig van Mij bent weggegaan, zoals u eens vrijwillig mijn liefde afwees, zo zult u ook vrijwillig naar Mij moeten terugkeren. U zult vrijwillig weer mijn liefdesstroomkring moeten binnentreden. U zult weer innig met Mij verbonden moeten willen zijn, dan zult u waarlijk het eeuwige leven binnengaan. U zult tot uw Vader terugkeren en eeuwig gelukzalig zijn.

Amen

BD.6381

20 oktober 1955

Het toekeren naar God in vrije wil - Liefdesband

Er is een band aangeknoopt die Mij voor eeuwig met mijn schepsel verbindt wanneer het zich in vrije wil naar Mij keert, dus als het ware de liefdesstraal opvangt die het schepsel nu naar Mij toe trekt en het nooit zal laten vallen. Deze band is onverbreekelijk en als de mens hem eenmaal is aangegaan, houdt deze hem ook in zijn greep en hij zal zich daar nooit los van kunnen maken.

Maar Ik spreek nu alleen over degenen die hun blik ernstig op Mij richten, niet over degenen die Mij alleen formeel belijden, die Mij nog niet tot de inhoud van hun verlangen, hun denken en streven lieten worden. Want Ik spreek alleen over de meest innerlijke gevoelens van de mens, over zijn geheime gedachten, over dat wat zijn ziel vervult. Ik spreek over de wil van de mens die uit eigen aandrang Mij zocht en gevonden heeft. Ik spreek over de wil die door niemand kan worden gedwongen, die niet van buitenaf beïnvloed werd, maar opstijgt uit de ziel en zich wenden kan waarheen het hem trekt.

Het is een moment van wedergeboorte wanneer de mens de weg naar Mij vindt en mijn liefdesstraal opvangt waarmee Ik hem voor eeuwig aan Mij bind. Hoe nu diens weg ook mag zijn, hij voert met zekerheid eens naar Mij, ook wanneer de mens nog door dwalingen en verwarringen heen gaat en het lijkt alsof hij zich weer van Mij verwijderd heeft.

Ik geef eeuwig nooit diegene op, die vrijwillig naar Mij kwam ofschoon hij in zijn zwakte, als gevolg van de onvolmaaktheid, vaak in gevaar is de juiste weg te verlaten. Ik ga ook op dwaalwegen naast hem en dring hem steeds weer terug op de juiste weg, want daartoe heb Ik het recht, omdat hij zich vrij naar Mij keerde en dit toekeren hem nu ook mijn voortdurende hulp verzekert. Want Ik weet dat juist zulke mensen buitengewoon in het nauw worden gebracht door mijn tegenstander en Ik zal weten te verhinderen dat deze macht over hen krijgt.

Ik alleen weet wiens wil zich vrij, uit eigen aandrang naar Mij toekeerde en daarom zult u mensen er niet over kunnen oordelen, wie Mij door middel van de wil al toebehoort en wie nog ver van Mij af staat. Want schijn bedriegt, maar u zult met zekerheid kunnen aannemen dat Ik ieder opwaarts help die ernstig op Mij aanstuurt. Want Ik laat Me niet misleiden. Ik ken de toestand van de ziel van ieder afzonderlijk. Ik ben op de hoogte van alle motieven van zijn handelen en denken en Ik vel waarlijk een rechtvaardig oordeel. Ik stuur ieder mens alle denkbare hulp toe wanneer Ik de ernst van zijn streven onderken.

Maar u mensen laat u vaak blind maken door mooie woorden. U beoordeelt de medemens naar uiterlijkheden, u staat vaak klaar met een voorbarig oordeel, u volstaan verzekeringen of vrome gebaren, om te geloven dat de medemens op de goede weg is naar Mij. En toch kan hij nog zeer ver van Mij af staan en nauwelijks een stap vooruit komen, tot hij eenmaal in zichzelf keert en dan ook mijn liefdesstraal opvangt, waarmee hij zich nu voor eeuwig met Mij zal verbinden.

En Ik wacht steeds maar op dit moment van het bewuste verlangen naar Mij, dat Ik echter nooit voorbij laat gaan, want nu pas bent u aan het gevaar ontkomen weer voor eeuwige tijden voor Mij verloren te gaan. Toch zal ook dan het

worstelen nog zwaar zijn, maar u zult zeker uw doel bereiken, omdat u zich nu steeds zult kunnen vasthouden aan de liefdesband, die u meer en meer omhoog trekt en die u ook nooit meer los zult laten, omdat u gelukkig bent een houvast te hebben gevonden in uw leven op aarde.

Maar tot dit besluit moet ieder mens uit eigen beweging komen. Niemand kan ertoe worden bestemd of overgehaald, omdat Ik alleen dat waardeer wat uit het binnenste van het hart komt. Maar de mens kan op Mij opmerkzaam worden gemaakt, als Ik hem als liefdevolle Vader zal worden voorgesteld Die naar Zijn kinderen verlangt. Dan kan het kind proberen de juiste verhouding met de Vader tot stand te brengen en het zal de liefde van de Vader gewaarworden en zich gewillig aan Hem overgeven. En Ik wacht op dit moment dat Mij mijn kinderen terugbrengt. En vanaf dat ogenblik waak Ik over hen. En hoe ook hun verdere levensweg zal zijn, hij zal naar het doel leiden, omdat mijn liefde niets meer terug zal laten vallen wat eenmaal in vrije wil de weg naar Mij heeft gevonden.

Amen

BD.6336

19 augustus 1955

Het plan van de vergoddelijking van de wezens

Over eindeloze tijden strekt mijn verlossingsplan zich uit, het plan van de verlossing van het gevallen, de vergoddelijking van de geschapen wezens wier wilsbeslissing eens verkeerd gericht was en die daarom eindeloze tijden nodig hebben om hun wil de juiste richting te geven, omdat ze zich zelf volledig in het aan Mij tegenovergestelde hebben veranderd, maar eens weer mijn evenbeeld moeten zijn.

De toedracht van deze omvorming of verandering terug vereist een eindeloos lange tijd, omdat deze zich in een wetmatige ordening moet voltrekken, daar er anders een onafwendbare chaos zou ontstaan en het einddoel nooit bereikt zou worden.

De grondwet van mijn eeuwige orde is en blijft de liefde. Het is dus alleen mogelijk een terugvoeren naar Mij te bereiken, wanneer Ik al het gevallen, alles wat onvolmaakt geworden is, de mogelijkheid geef liefde te beoefenen. En liefde beoefenen betekent dienen.

Ik moest dus vooraf gelegenheden scheppen waar het gevallen dienend werkzaam kan zijn. Ik moest dus iets laten ontstaan waar het dat gevallen mogelijk was, bij te dragen aan de wording en het behoud, op welke manier dit ook gebeurt.

En zo bedacht Ik Me de schepping als beantwoordend aan dit doel. Ik liet als het ware het geestelijke mede actief zijn bij het ontstaan hiervan. Ik moest het echter gedwongen ertoe brengen, het moest volgens mijn wil bepaalde uiterlijke vormen betrekken en hierin de hem toegewezen bezigheid uitvoeren.

Het dienende principe beheerst de hele schepping, omdat mijn wil bepaalt, die altijd alleen uitdrukking van mijn overgrote liefde is. Een dienen onder dwang was dus eerst nodig, omdat geen wezen uit zichzelf tot dienen, tot uiting van de liefde zou hebben besloten, echter de terugkeer of ommekeer van het gevallen mijn doel is en blijft.

Het dienen in de gedwongen toestand bracht echter al een verandering tot stand, al vereiste dit ook een eindeloos lange tijd. Is nu de ommekeer zover gevorderd dat de oorspronkelijke weerstand tegen Mij is verminderd, dan kan het wezenlijke ook een zekere vrijheid worden teruggegeven, zodat het niet meer gedwongen is tot zijn doen, maar in vrije wil hetzelfde kan voortzetten: te dienen, waartoe het echter in zichzelf de liefde moet ontsteken.

De opzet en het doel van het hele ontwikkelingsproces is dat zijn wil nu de juiste richting inslaat, dat het denken, willen en handelen van het wezen nu door het principe van de liefde wordt bepaald, dat de ommekeer tot liefde bewezen wordt en dus de vergoddelijking van het wezen zich voltrekt, dat het doeleinde bereikt is dat Ik aan het door Mij voortgebrachte geestelijke gesteld heb, dat het geschapen wezen zich vrijwillig tot mijn evenbeeld heeft gevormd, tot mijn kind.

In deze eindeloos lange ontwikkelingstijd gaat het wezen echter door eindeloos veel stadia, die het eens terugblikkend zal kunnen overzien, wanneer het in de staat van licht bij machte is het geweldige van mijn heilsplan te begrijpen. En elk afzonderlijk stadium zal hem het leed en de kwellingen zichtbaar maken, die hem nu pas de kolossale omvang van zijn val in de diepte aantonen, de verwijdering van Hem Die het in het begin in alle volmaaktheid heeft geschapen.

Dan pas zal hun mijn liefde, wijsheid en almacht duidelijk worden en dan pas sluiten de golven van hun liefde voor Mij zich boven hen en gaan ze geheel op in mijn liefdesstroom. Ze loven en prijzen Mij onophoudelijk en ze hebben geen andere wil meer dan Mij te dienen en mee te helpen, dat Ik mijn doel, de vergoddelijking van al het geschapene, eens zal bereiken. Ze zijn onafgebroken werkzaam in liefde en vervullen hun oorspronkelijke bestemming: werkzaam te

zijn en tot stand te brengen volgens mijn wil, die nu ook hun eigen wil is, omdat ze volmaakt zijn.

Amen

BD.6877

24 juli 1957

"Word volmaakt, zoals uw Vader volmaakt is"

Er is u een tijd toegekend voor verlossing. En deze tijd is volop voldoende, dat u vrij zult kunnen worden en na de dood van uw lichaam het lichtrijk zult kunnen binnengaan, wanneer u hem maar juist benut en een beroep doet op alle genaden die u in deze tijd ter beschikking staan. Want Ik verlang waarlijk niets onmogelijks van u. En mijn woorden: "Word volmaakt zoals uw Vader in de hemel volmaakt is" zouden niet gerechtvaardigd zijn, wanneer het moeilijk of onmogelijk zou zijn de volmaaktheid op aarde te bereiken. Maar één ding is daarbij noodzakelijk: uw wil om het doel te bereiken waarvoor u op aarde vertoeft.

Uw wil is vrij en deze alleen bepaalt de graad van rijpheid die uw ziel aan het einde van uw aardse leven heeft bereikt. In vrije wil zult u de genaden moeten gebruiken, die u weliswaar onbegrensd ter beschikking staan, maar die geen enkele dwang op u uitoefenen. Veeleer blijven ze gewoonweg zonder uitwerking, wanneer ze niet graag en dankbaar worden aangenomen. Deze toevloed van genaden is dus voor alle mensen, dus kunnen alle mensen de volmaaktheid op aarde bereiken. En zo is ook geen mens tegenover een ander in het nadeel. Geen mens wordt bevoordeeld en een grotere mate van genaden toegezonden. Maar wel kan de één de grote schat van genade opgraven, terwijl de ander er achteloos aan voorbij gaat.

En het aannemen en gebruiken van genaden is niet van het lot van de mens afhankelijk, van zijn levenssituatie of de aardse werkring, want de mogelijkheid om genaden onbeperkt in ontvangst te nemen heeft ieder mens, omdat dit alleen een zaak van de ziel is. Een aangelegenheid van de vrije wil, omdat geen aardse macht of geen aardse levensomstandigheden een mens kunnen dwingen geestelijke goederen te ontberen, wanneer de wil van de mens maar bereid is zich door middel van gedachten met Mij in verbinding te stellen en hij Mij nu vraagt om genade en kracht. Want deze komen hem van Mij uit toe onder uitschakeling van aardse hindernissen. Het zijn goederen welke de ziel worden overgebracht en die ieder mens in gelijke mate kan ontvangen. Het gaat er alleen om naar welke

kant de mens zijn wil richt en tot deze richting van zijn wil kan of wordt hij door niets of niemand gedwongen.

De ziel is bij het begin van haar belichaming als mens wel door dichte omhullingen omsloten die haar het binnendringen van het licht beletten, maar een klein vonkje verlicht haar toch van binnen uit, dat haar beïnvloedt goed te denken en te willen. Neemt ze nu deze zachte invloed in acht, dan wordt het van binnen steeds helderder. Slaat ze er geen acht op, dan heeft ze dus al een genade afgewezen, want juist bij het begin van haar belichaming staan haar beschermgeesten terzijde, ongeacht in welke levenssituatie de mens zich bevindt.

Dwang wordt ook door hen niet gebruikt, maar de mens kan zich naar het goede toekeren, omdat deze beschermgeesten verhinderen dat slechte invloed de wil onvrij maakt. En zodra de mens zelf kan denken, heeft hij ook zelf het onderscheidingsvermogen voor goed en kwaad in zich, omdat de uitwerkingen van goed of slecht handelen van de medemensen hem zelf evenzo raken. En zelfs wanneer hij door uiterlijke omstandigheden gedwongen zou zijn om slecht te handelen, kan de innerlijke wil zich daartegen verzetten, en deze wil vormt dus de mens.

Maar een goede wil neemt steeds genaden aan en deze worden hem waarlijk onbepert toegestuurd. Daarom heeft dus iedere ziel de mogelijkheid in de haar ter beschikking staande tijd haar omhulsels totaal af te stoten. Ze kan volmaakt worden, want elke zwakheid kan worden opgeheven door genaden, wanneer de mens maar bereid is gebruik te maken van de hem ter beschikking staande schat van genade. Want deze heeft Jezus Christus verworven door Zijn dood aan het kruis.

En geen mens hoeft zwak te blijven. Geen mens is meer reddeloos aan mijn tegenstander overgeleverd. Ieder mens kan vanuit genaden zalig worden. Hij moet alleen zijn vrije wil op de goddelijke Verlosser richten. Zolang het nog donker is in hem en hij dus geen enkel weten of inzicht bezit, moet hij de impuls van het geestvonkje in zich in acht nemen, dat hem aanspoort om het goede te willen en juist te handelen. Dan benut hij de eerste grote gave van genade en dan zal hij zich ook steeds openstellen voor de toevloed van genaden, die ook nooit zal opdrogen, zolang de mens op aarde vertoeft, maar die altijd de vrije wil eist om nu ook werkzaam te kunnen worden, maar dan ook het bereiken van het doel garandeert: volmaakt te worden.

Amen

BD.7783

30 en 31 december 1960

Bewust toekeren naar God is geslaagde wilsproef

Het keerpunt in het leven van ieder afzonderlijk is gekomen, wanneer de mens zich bewust naar God toekeert. Wanneer hij Hem innerlijk erkent en met Hem in verbinding treedt, wanneer hij bidt in levend geloof in Hem. Dan heeft de ziel de weg van de terugkeer naar Hem bewust aanvaard en dan kan ze ook met zekerheid haar doel op aarde bereiken, dat ze verlost van haar vroegere schuld het rijk hierna kan binnengaan.

De mens moet zich dus alleen bewust naar God keren, niet alleen zekere formules of gebruiken hanteren of door lege woorden het geloof in God willen bewijzen. Want God waardeert alleen wat in het hart van de mens ontstaat, Hem misleiden noch woorden noch gebaren. Maar een gebed in geest en in waarheid bereikt Hem zeker en dan bekommert Hij zich ook om diegene die bewust verbinding met Hem zoekt.

De bewuste band met God is dus ook de geestelijke ommekeer in het leven van de enkeling, die des te succesvoller is, hoe eerder hij begint, maar hij betekent het slagen van de wilsproef die de mens voor zijn bestaan op aarde is gesteld. Voordien is zijn leven een leegloop, want de ziel verwerft niets in de tijd waarin de mens nog zonder God leeft. En zonder Hem leeft de mens zolang hij nog geen levend geloof bezit, want een schools weten over God dat de mens wordt overgebracht, is nog geen levend geloof.

Pas de bewuste overgave aan God zal zijn geloof bewijzen en vanaf dat ogenblik leeft ook de ziel op, dat wil zeggen haar denken, voelen en willen bewegen zich nu op het geestelijke vlak. De band met God is tot stand gebracht en Hij zelf bekommert zich nu ook om de ziel, omdat ze in vrije wil de weg naar Hem heeft gevonden. En weer moet worden benadrukt dat alleen de liefde zoiets teweegbrengt, dat de gedachten van een mens die in de liefde leeft, de juiste weg nemen, de weg naar de eeuwige Liefde, want Liefde spoort aan tot liefde, of ook: de eeuwige Liefde trekt de mens tot zich die zelf liefde beoefent. En in deze wordt ook het geloof levend, het denken van de mens zal zich richten op Hem Die hem heeft geschapen, Die hem nu vastpakt en niet meer zal laten terugvallen, omdat diens vrije wil actief werd, want zowel de liefde alsook het geloof bewijzen de op God gerichte wil en ze bewijzen derhalve ook de geslaagde wilsproef, ten behoeve waarvan de mens op aarde leeft.

Amen

BD.6207

7 maart 1955

Vergoddelijking van de geschapen wezens

In het begin stond u allen aan mijn zijde, omdat mijn liefdeskracht u helemaal vervulde, die u tot Mij trok. Het was een staat van hoogste gelukzaligheid voor u, want u was goddelijke wezens. U was tot-vorm-geworden-liefdesuitstraling van Mij. U was scheppingen met de hoogste intelligentie en in het bezit van licht en kracht die u weer tot scheppende bezigheid in staat stelde. U was volmaakte wezens, evenbeelden van Mij zelf, met alleen dit verschil, dat u uit Mij was voortgekomen terwijl Ik zelf van eeuwigheid ben en buiten Mij geen scheppende kracht heerste. Dus was alles wat uit Mij was voortgekomen mijn werk. En zo ook het eerst geschapen wezen dat de verwekker van u allen was met mijn toestemming en met gebruikmaking van mijn kracht. Ook dit wezen was mijn werk, niet zoals het zelf u wilde leren geloven: de scheppende kracht zelf. Er zijn door dit wezen ontelbare schepselen in het leven geroepen, omdat het de kracht die hem van Mij ononderbroken toestroomde, wilde gebruiken in scheppende zin, omdat het daartoe het vermogen bezat, want het was volmaakt en "aan Mij gelijk" buiten Mij geplaatst, juist voor dit doel: het oneindige geestelijke rijk te verlevendigen tot eigen gelukzaligheid.

Wat Mij gelukkig maakte moest ook dit door Mij eerst geschapen wezen gelukkig maken. En daarom gaf Ik het onbeperkt licht en kracht. Ik gaf het de vrije wil die het nu naar eigen goeddunken mocht gebruiken, hem echter zou hebben moeten gebruiken naar mijn wil, wanneer het beantwoordend aan zijn volmaaktheid werkzaam wilde zijn. Maar zijn wil ontwikkelde zich tegen mijn wil, wat wel mogelijk was daar het wezen volledig vrij geschapen was, dus geen enkele dwang zijn volmaaktheid in twijfel zou hebben getrokken. Wat echter onmogelijk zou zijn geweest wanneer het wezen meer naar mijn liefde dan naar mijn macht zou hebben gestreefd. Wanneer het zich met mijn liefdeskracht tevreden zou hebben gesteld, die het onophoudelijk ontving. Het enorme aantal van zijn wezenlijke scheppingen, die zijn en mijn liefde in het leven riepen, wekte het verlangen in hem om over hen te heersen. En hoewel hij wist dat mijn kracht bij de schepping van die wezens werkzaam was, veranderde hij zijn liefde voor Mij in een vijandig gevoel. Hij benijdde Mij de kracht en hij wilde daarom het door mijn kracht in het leven geroepene van Mij scheiden om het zelf te bezitten en er over te heersen. Maar het zou hem niet mogelijk zijn geweest deze, mijn schepselen van Mij te scheiden - daar ze vervuld waren van mijn liefdeskracht, die hen onlosmakelijk met Mij verbond - wanneer Ik zelf ze niet

zou hebben vrijgelaten, wat Ik ook ter wille van de vergoddelijking van mijn wezens deed.

U die volmaakt geschapen was, u zou eeuwig alleen mijn schepselen zijn gebleven. Werken die alleen volgens mijn wil konden denken en handelen, maar niet overeenstemden met het beeld dat Ik Me heb voorgesteld toen Ik u schiep: vrije, in hoogste volmaaktheid staande en werkzaam zijnde kinderen die wel volgens hun eigen vrije wil actief zijn, welke echter als gevolg van de liefde voor Mij ook mijn wil was. Dit wilde Ik bereiken en daarom liet Ik u vrij, opdat u zelf u kon vormen tot dat wat Ik Me als doel heb gesteld. Ik ontzegde u mijn liefde niet, maar verhinderde ook niet het eerst geschapen wezen, nu mijn tegenstander, eveneens op u in te werken. Maar ook u was uitgerust met een vrije wil en kon nu vrij beslissen: voor Mij of voor hem. U hoefde niet te vallen, want u stond in het licht en kon mijn liefde voelen en u hierdoor naar Mij laten trekken. Maar ook hij had een grote invloed op u en hieraan bent u ten prooi gevallen. In vrije wil volgde u hem, die u echter geen gelukzaligheid schonk, maar u de diepte in trok. Want hij verzette zich tegen Mij. Hij stond op tegen Mij. Hij stelde mijn liefdeskracht buiten werking. Ik zelf onttrok Ze hem niet, maar hij verwijderde zich zo ver van Mij dat mijn liefdesstraling steeds zwakker werkte omdat hij er openlijk weerstand aan bood in het geloof zelf kracht genoeg te bezitten in de schare van zijn aanhangers die hij mee naar beneden had getrokken in de diepte.

U allen moest nu mijn liefdeskracht ontberen, ofschoon Ik zelf haar niet aan u onttrok. Integendeel, u hebt haar afgewezen en werd daarom krachteloos en duister van geest. De oorspronkelijke staat in onvoorstelbare gelukzaligheid gaf u vrijwillig op. Maar u zult niet eeuwig in uw zelf gekozen toestand blijven, omdat mijn liefde u niet opgeeft. Omdat u ook mijn schepselen bent die Ik nooit eeuwig in een staat laat die geheel tegen uw bestemming en uw ontstaan indruist. Het doel dat Ik Me eens heb gesteld, de vergoddelijking van de wezens die Ik heb geschapen, geef Ik niet op. Ik zal het bereiken en ook u die nog ongelukkig bent als gevolg van uw vroegere opstand tegen Mij, u zult eens weer het lichtrijk binnengaan. U zult u verheugen in onbepaalde kracht en gelukzalig zijn. Maar met dwang werk Ik niet op u in; in volledig vrije wil zult u zelf de weg moeten gaan die terugleidt naar Mij, terug naar de volmaaktheid die eens uw deel was. Die u weggaf, maar onherroepelijk eens weer zult bereiken, omdat mijn liefde alleen dit ene doel nastreeft, dat u als mijn kinderen in licht en kracht en gelukzaligheid werkzaam zult zijn en zult scheppen in mijn rijk.

Amen

18 t/m 20 mei 1955

Goddelijke leiding door de Geest

Wanneer u alle voorwaarden vervult die het werkzaam zijn van mijn Geest in u toelaten, dan is u ook de voortdurende leiding door mijn Geest zeker en dan zult u niet meer hoeven te vrezen verkeerde wegen te gaan. Dan zal alles zo over u komen, zoals mijn Vadergeest van eeuwigheid het als bevorderlijk voor uw zielenrijpheid inziet.

Deze voorwaarden te vervullen stellen echter de ernstige wil voorop zich in goddelijke orde op te houden, dat wil zeggen u zult het juiste moeten willen doen. Dan zult u vanzelf uw best doen voor een leven in liefde, u zult geloven in een hoogst volmaakt Wezen dat u geschapen heeft en u zult verlangen met dit Wezen in verbinding te treden. U zult tot Hem bidden.

Aldus brengt u de verbinding met Mij tot stand, die als eerste nodig is dat Ik Me nu ook kan uiten door de Geest. Zonder de vervulling van deze voorwaarde is het onmogelijk dat mijn Geest in u werkzaam zal zijn, omdat dit een onvermijdelijke positieve ontwikkeling tot gevolg zou hebben. Is echter eenmaal de verbinding met Mij tot stand gebracht, zodat Ik nu op u in kan werken door mijn Geest, dan zult u er ook van overtuigd kunnen zijn dat nu uw hele leven op aarde onder deze inwerking staat, dat alles zich nu zo voltrekt en alles zo op u afkomt, dat u opwaarts zult schrijden.

Want Ik zelf leid u nooit meer naar de diepte. Integendeel, Ik trek u onvermijdelijk omhoog. U zult weliswaar onophoudelijk moeten streven, u zult niet zelf besluiteloos mogen worden, of u onverschillig aan alle krachten overlaten die trachten op u in te werken, veeleer moet uw wil onophoudelijk naar Mij toegekeerd zijn en blijven. Ik moet steeds uw doel blijven, dan zult u ook uw doel bereiken, Mij zelf, aan Wie u toebehoort vanaf het begin.

Mijn Geest zal in ieder mens werkzaam zijn die zich maar positief tegenover Mij instelt, die dus Mij erkent en door Mij vastgepakt wenst te worden. U mensen zult u ernstig moeten afvragen, hoe u zich tot Mij verhoudt, of u Mij zult afwijzen, of u niet in het bestaan van een met u in samenhang staande Schepper gelooft en u daarom uw leven volledig gescheiden van Hem leeft. Of u Mij als bestaand erkent en Mij en mijn macht vreest en daarom alleen een onbehagen voelt wanneer u zondigt tegen mijn geboden, of dat u Mij zult liefhebben en daarom zult proberen naar mijn wil te leven.

Het zal u volstrekt duidelijk moeten zijn, dat het werkzaam zijn van mijn Geest in u steeds alleen dan kan plaatsvinden wanneer u zich in liefde met Mij verbindt.

En u zult daarom niet kunnen verwachten, verlicht of geleid te worden door mijn Geest, wanneer u zelf zich nog door middel van de wil ver van Mij plaatst, hoewel u zult geloven dat Ik besta. Eerst uw wil om nauw met Mij verbonden te zijn, heeft het werkzaam zijn van mijn Geest in u tot gevolg. En dan is uw aards bestaan niet meer zonder leiding, dan komt alles zo op u af zoals mijn liefde het inziet als goed voor u en uw voltooiing. Dan zult u luisteren naar de stem van de Geest in u, dat wil zeggen u zult het innerlijk aansporen volgen en u doet dan in zekere zin steeds alleen dat wat mijn Geest u zegt te doen.

Amen

BD.4869

29 maart 1950

Werkzaam zijn van de Geest - Geestelijke wedergeboorte

Laat mijn Geest in u werkzaam worden, dan zult u ook in de waarheid vaststaan, want het werkzaam zijn van de Geest garandeert u zulks. Dan ben Ik het zelf die uw denken juist leidt, die u de juiste gedachten ingeeft, die dus Zijn Geest over u zal uitgieten. Het hoeft niet altijd een klaarblijkelijke, dat wil zeggen een buitengewone werkzaamheid te zijn, zoals dit de rechtstreekse overdracht van mijn woord van boven is, maar het werkzaam zijn van de Geest kan ook op een heel natuurlijke manier plaatsvinden, wanneer de mens maar de voorwaarde vervult die Ik aan mijn werkzaam zijn in de mens heb verbonden.

Hij hoeft alleen het goede te willen en zo te leven als het Mij welgevallig is, dat wil zeggen mijn wil te vervullen, wat als liefdewerken tot uitdrukking zal komen, dan is zijn Geest al gewekt. En wanneer hij in verbinding met Mij staat, zal de Geest in de mens hem nu zo onderrichten dat zijn denken juist is, dat hij in de waarheid vaststaat, dus ook het vermogen heeft het juiste in te zien en te vertegenwoordigen.

Hij zal er ook volledig van overtuigd zijn, juist te denken, alleen dat hij dit vermogen aan zichzelf toeschrijft, maar niet als mijn werkzaam zijn in hem, tot hem nu door dienaren Gods opheldering wordt gegeven over het werkzaam zijn van de Geest in de mens. Dit zal hem wel begrijpelijk zijn, echter steeds pas dan, wanneer Ik zelf in hem werkzaam kan zijn door de Geest, daar hij anders zo'n leer zal afwijzen als onwaarschijnlijk.

Kan nu mijn Geest in een mens werkzaam zijn, dan is hij ook gewonnen voor het eeuwige rijk, want dit is al een daad van de geestelijke wedergeboorte, een daad

van de verlossing uit de gebonden toestand. De Geest stuurt nu de mens aan en leidt hem nu met zekerheid het doel tegemoet, naar het eeuwige leven.

Stuurt de mens dus bewust op Mij aan, staat hij in het vaste geloof in Mij, is zijn levenswandel een leven in liefde en slaat hij acht op zijn innerlijke gevoelens, zijn gedachten en zijn steeds toenemend weten, vaak zonder enige invloed van buitenaf, dan kan hij ook met zekerheid aannemen dat zijn Geest tot leven is ontwaakt en nu een wegzinken in de diepte niet meer te vrezen is.

Dan zullen zijn gedachten overeenstemmen met het van boven gegeven woord, waardoor Ik alle mensen voor deze ontwikkelingsgang zou willen klaarmaken opdat ze in rechtstreekse verbinding staan met hun Vader van eeuwigheid, opdat ze kennis verkrijgen van mijn heersen en werkzaam zijn in het universum, opdat ze Mij als hun Schepper en Vader leren liefhebben en nu het contact tot stand brengen met Mij, opdat Ik hun de waarheid kan overbrengen waardoor ze gelukkig worden.

Amen

BD.2360

7 juni 1942

Wedergeboorte van de Geest

Het keerpunt in het leven is de wedergeboorte van de Geest, het moment waarop u bewust de geestkracht gewaar wordt die u door mijn liefde toestroomt. Zodra u zult voelen dat u onafscheidelijk met Mij verbonden bent, zodra u zich bewust zult worden dat er zonder Mij geen bestaan voor u is, zodra u Mij in uw nabijheid zult voelen en nu dit bewustzijn uw hele leven bepaalt, dringt de geestvont in u Mij als zijn Vadergeest tegemoet en nu bent u ontwaakt tot het eigenlijke leven, u bent wedergeboren in de Geest.

En nu zult u Mij bewust tegemoet streven. Uw willen en denken is naar Mij toegekeerd, uw handelen is in overeenstemming met mijn wil. En nu pak Ik u vast en trek Ik u naar Mij omhoog. Ik zal u geen stap meer alleen laten gaan, overall heen zal Ik u begeleiden. Ik ben om u heen en zal acht slaan op elke gedachte die Mij zoekt. Ik zal elke vraag van uw hart horen, elke smeekbede, elke verzuchting naar mijn liefde en Ik zal u helpen, ook wanneer u het niet meteen zult merken.

De liefde voor u is grenzeloos en mijn zorg voor u altijddurend en zo laat Ik geen van mijn schepselen zonder bijstand. En aan mijn kinderen denk Ik heel in het bijzonder, want dezen zijn mijn kinderen die de weg naar Mij hebben gevonden, die zich uit eigen aandrang aan Mij toevertrouwen. Hun behoort heel mijn liefde toe.

De geestelijke wedergeboorte is als de opgaande zon: steeds stralender verschijnt deze aan het firmament, tot ze in heel haar pracht aan de hemel staat, licht en warmte gevend mijn scheppingswerken doorstraalt en nieuwe scheppingen tot leven wekt en in leven houdt. Is de mens wedergeboren in de Geest, dan is er geen stilstand meer. Steeds helderder en stralender wordt het om hem heen, want hem zal immers mijn liefdeskracht, mijn Geest doorstralen. En dus neemt hij voortdurend toe aan licht en kracht en hij zal zijn licht eveneens uitstralen op alles wat hem omgeeft.

De geestelijke wedergeboorte is het ontwaken tot het eeuwige leven. En wie geestelijk wedergeboren is zal eveneens het levenloze tot leven kunnen wekken, want waar zijn licht heen valt, daar doordringt het met zijn helder schijnsel het donker, en waar licht is, is leven. Waar licht is, ben Ik zelf. En Ik breng het leven aan allen die het begeren, die het bewust van Mij verlangen, die zich eveneens vol verlangen naar Mij keren, dus Mij erkennen.

Ik geef u mijn woord en daarmee het zichtbare teken van mijn liefde. Ik geef u kracht die zich weer uit in een groeiend verlangen naar Mij, want dit verlangen is het teken dat mijn Vadergeest de geestvonk in u naar zich toe trekt. En dus moet u gelukkig zijn wanneer u vurig verlangen zult voelen naar Mij, want evenzo dringt mijn Geest de uwe tegemoet. En uw harten kunnen zich niet meer van Mij losmaken, want Ik zal ze niet opgeven als ze zich eenmaal aan Mij hebben overgegeven.

Ik ben de Geest van de waarheid, Ik ben het leven. Ik ben de Liefde en de Oergrond van al het zijn. Wie Ik met mijn liefde bedenk, die zal bestaan van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hij zal leven en zich in de volle waarheid bevinden. Er zal geen bedrog en geen schijn zijn, daar waar hij is. Hij zal zijn wat Ik ben, een Geest vol van macht en kracht uit Mij. Hij zal liefde uitstralen en onvoorstelbaar gelukkig zijn, weer de schepselen mijn Geest te kunnen overbrengen, weer tot leven te kunnen wekken wat levenloos was. Hij zal in alles aan Mij gelijk zijn, want mijn Geest zal hem doorstromen, dus kan hij niets anders zijn dan Ik ben, een wezen vol van liefde, kracht, wijsheid en macht.

En dus zult u in eeuwigheid de gelukkigste schepselen zijn, in liefde met elkaar verbonden en Mij altijd nabij. En wat u verlangt, zult u ontvangen. Want u zult alleen mijn liefde begeren, en deze doorstraalt u voortdurend opdat u tot uw

oneindig diepe vreugde werkzaam kunt zijn in mijn rijk, dat ieders deel is die zich met Mij zal verbinden in tijd en eeuwigheid.

Amen

BD.4641

16 en 17 mei 1949

Geestelijke wedergeboorte

Het beslissende moment in het leven op aarde is het bewuste richten van de wil op God, want dit ogenblik is het begin van het veranderen van de ziel. Het is in zekere zin het keerpunt, de beginnende terugkeer van het eens gevallene naar God. Hoe eerder nu deze bewuste wilsrichting in het leven van de mens werkelijkheid wordt, des te grotere volmaaktheid kan hij bereiken voor zijn heengaan. Maar het is ook mogelijk in korte tijd tot een hoge graad van rijpheid te komen als de mens pas laat tot het inzicht komt dat hij als schepsel van God de aaneensluiting met Hem moet nastreven. Dan kan hij de verandering van zijn ziel met versterkte wil tot stand brengen en eveneens nog geheel rijp worden.

En zo zal elk gebeuren in het menselijk leven alsmaar aanleiding zijn tot de verandering van de wil. Heeft deze echter de juiste richting ingeslagen, dan is er geen vrees meer dat de ziel terugvalt in de duisternis, want God zelf trekt haar nu tot zich, zodra ze eens haar wil om naar Hem te komen heeft laten blijken.

Deze wilsbeslissing, het bewuste richten van de gedachten op God, is in zekere zin ook de geestelijke wedergeboorte van de mens, want de ziel gaat een nieuw leven binnen. Ze leeft niet alleen voor de aards materiële wereld, veeleer dringt ze dieper door. Ze zoekt de waarheid en zal ze vinden, omdat God zich als de eeuwige Waarheid nu te kennen geeft, omdat Hij nu door middel van gedachten inwerkt op de ziel die naar Hem verlangt.

Een nu zo wedergeboren ziel moet als een teer plantje worden gekoesterd en verzorgd. Ze moet met de lichtste kost in leven gehouden worden en langzaam gesterkt en krachtig gemaakt, tot ze zich zelf in het leven weet te redden en nu de weg van de positieve ontwikkeling moeiteloos kan afleggen.

De wilsverandering is de daad van de wedergeboorte. Daarmee heeft ze de weg betreden die naar het eeuwige leven voert, ofschoon deze nog veel gevaren en hindernissen - wereldse verzoeking en moeilijkheden - bieden kan, echter door een krachtige ziel overwonnen wordt.

Het gaat er nu alleen maar om of de ziel deze vereiste kracht wordt bezorgd, of dat ze gebrek moet lijden en haar daarom de weg naar boven moeilijk valt. Dit is weer alleen een aangelegenheid van de wil, maar een wil die zich eens naar boven, naar God heeft gekeerd, wordt ook door God vastgepakt en voortdurend gunstig beïnvloed, zonder echter gedwongen te worden.

De doeltreffendste invloed nu is het woord Gods dat kracht en leven in zich bergt en de wedergeboren ziel zal voeden en haar helpt rijp te worden. Een mens wiens ziel is wedergeboren, zal ook steeds geopend zijn om het goddelijke woord te ontvangen, hetzij in rechtstreekse vorm door het horen of lezen van goddelijke openbaringen, of ook door verbinding met de Oerbron van de wijsheid middels gedachten, door bewuste verbinding met Hem, Die de eeuwige Waarheid zelf is.

Hij zal steeds vaker in de stilte gaan, dat wil zeggen tot zelfbeschouwing overgaan, en zijn gedachten zullen, beïnvloed door boven, de juiste richting nemen. Zijn ziel zal voeding ontvangen en toenemen in licht en kracht.

De mens wiens ziel is wedergeboren, zal echter ook in liefde leven. Want dit is de uitwerking van de juist gerichte wil. En dus moet hij rijpen en de voltooiing tegemoet gaan, zoals het zin en doel is van zijn aardse bestaan, zodra hij zich in vrije wil heeft losgemaakt van de macht die hem geketend hield en waaraan de mens zich zelf moet ontworstelen, waartoe hem echter steeds de genade en kracht van boven ter beschikking staat, die hij benutten zal tot geestelijke wedergeboorte.

Amen

BD.3240

1 en 2 september 1944

Leven - Opwekken van de goddelijke vonk in de mens

De goddelijke geestvonk in de mens is het eigenlijke leven van hem en daarom kan van wedergeboorte pas worden gesproken wanneer de Geest in de mens is opgewekt, wanneer deze zijn bezigheid kan beginnen en dus het geestelijke leven aanvangt.

De mens is dan wedergeboren in de Geest, want zijn aardse geboorte is pas dan zinvol en beantwoordend aan het doel geworden, wanneer de geestelijke wedergeboorte heeft plaatsgevonden. De goddelijke geestvonk is door de ziel van

de mens (bewust) erkend, zelfs wanneer de mens verstandelijk de beide begrippen ziel en geest nog niet van elkaar kan onderscheiden.

Want de eenwording van de Geest met de ziel is een gebeurtenis die zich voltrekken kan zonder dat de mens als zodanig daarvan op de hoogte is, want deze kennis wordt hem pas overgebracht als de vereniging tussen ziel en Geest zich heeft voltrokken. Want dan pas kan de Geest de ziel opheldering daarover verschaffen wat de eenwording van de Geest met de ziel betekent en dan pas streeft de ziel naar steeds innigere vereniging met haar Geest en ontvangt het rijkste weten van hem.

En nu pas leeft de mens, dat wil zeggen hij benut zijn weten en zal nu bewust werken voor het rijk Gods, hij is ijverig bezig het verkregen weten te verbreiden en de medemensen het weten over te brengen.

Leven is voortdurende bezigheid. Aards leeft de mens weliswaar ook, zonder de goddelijke vonk in zich te hebben opgewekt, dat wil zeggen hij is aards bezig en zal dus voor zijn aardse leven werkzaam zijn, voor zijn lichaam en voor aardse doelen, maar dit is niet het ware leven, het leven dat blijft bestaan, het leven waarvan Jezus Christus heeft gesproken, dat Hij heeft beloofd aan degene die in Hem gelooft. Want het ware leven is het leven van de Geest, dat onvergankelijk is en waarvan het verkrijgen het doel van het aardse leven is. Pas wanneer de Geest in de mens gewekt is tot leven, dan is het doel van het aardse leven vervuld. En deze wedergeboorte van de Geest is het meest nastrevenswaardig, omdat het de ziel van de mens onuitsprekelijk voordeel oplevert.

Wat de aarde biedt is onbestendig en alleen het lichaam van nut, maar nooit de ziel. Wat de Geest de ziel echter biedt, is haar verkwikking en lavenis. Het is haar voedsel, dus kracht om te leven. Het is kostelijk goed dat niet meer kan vergaan, dat gelukkig maakt en tot vlijtige bezigheid aanzet en daarom het levenselixer kan worden genoemd, omdat nu de dood nooit meer mogelijk is, die tevoren de ziel heeft bedreigd en ook onvermijdelijk haar deel zou zijn, als de geestelijke wedergeboorte niet zou hebben plaatsgevonden. Het vleselijke lichaam is de omhulling die de goddelijke vonk in zich draagt en van de vrije wil van de mens hangt het nu af of hij het omhulsel openbreekt, of hij ernaar zal streven het goddelijke in zich tot leven te wekken.

En als nu de ziel, de draagster van de wil, zich naar de goddelijke Geest toekeert, doordat ze de omhulling zoekt te doordringen, doordat ze zich zelf vrij maakt van alle aardse verlangens, van ondeugden en slechte gewoonten, als ze door liefdadigheid probeert de omhulling op te lossen, zal de goddelijke geestvonk in beweging komen. Hij zal contact maken met de ziel van de mens, hij zal haar helpen zichzelf te overwinnen. Hij zal haar voortdurend raadgevingen en

onderrichtingen toefluisteren en hij zal de ziel nu leiden zodra ze zich door hem laat sturen.

En nu neemt de goddelijke vonk in de mens de leiding over, en deze is waarlijk juist. Nu staan de Geest en de ziel niet meer in tegenspraak met elkaar, maar ze streven verenigd hun doel na. Ze sturen op het eeuwige vaderland aan en laten het lichaam, de aarde en al het aardse buiten beschouwing, hoewel de mens nog op aarde vertoeft. De mens is levend, zelfs wanneer hij onverschillig tegenover het aardse staat, want zijn Geest leeft en is onophoudelijk werkzaam. De mens werkt alleen nog voor het geestelijke rijk, voor het rijk Gods. Hij zal aan zichzelf werken en aan de medemensen, hij is onophoudelijk actief, want de geestvonk in hem zal hem nooit tot rust laten komen, tot werkeloze rust die verderfelijk is omdat die dezelfde betekenis heeft als de dood, een toestand die kwellend is in de eeuwigheid en daarom moet worden gevreesd als het ergste lot dat de ziel van de mens beschoren kan zijn. Maar is de Geest levend geworden, dan is er eeuwig geen dood meer. Want de Geest is onsterfelijk en hij zal ook de ziel tot zich trekken in het eeuwige leven, in de eeuwige heerlijkheid.

Amen

BD.4893

9 mei 1950

Geestelijke wedergeboorte

Tot de geestelijke wedergeboorte wil Ik allen helpen die van goede wil zijn. Want met de geestelijke wedergeboorte begint pas het eeuwige leven, de staat van vrijheid en kracht, de staat van gelukzaligheid.

Wat nog door de materie is omhuld, wat nog in haar banden smacht, is onvrij en zwak en verkwist elke levenskracht, weer alleen tot vermeerdering van de materie. Maar de ziel die zich van haar losmaakt, begint vrij te worden en zich in een andere sfeer te begeven, hoewel ze nog op aarde vertoeft. De ziel herkent haar ware bestemming en brengt tot Mij, haar Vader en Schepper van eeuwigheid, een andere verhouding tot stand, een verhouding die meer overeenstemt met de oorspronkelijke verhouding, al is het ook nog in primitieve vorm. Ze streeft weg van het ene rijk, het andere tegemoet, ze treedt een wereld binnen die haar tevoren vreemd was, ze wordt opnieuw geboren.

En deze wedergeboorte voltrekt zich duidelijk wanneer een geestelijk streven in de plaats van het aardse streven komt, wanneer de wereld met haar vereisten niet

meer op de eerste plaats komt, maar alleen nog in zoverre aandacht wordt geschonken als de instandhouding van het aardse leven het vergt.

Geestelijke wedergeboorte is het gevolg van de innige innerlijke aaneensluiting met Mij door een waar gebed of door werken van liefde. Ik zelf zal tot toenadering van zo'n ziel gebracht worden op het moment dat ze Mij zoekt, dat ze op Mij aanstuurt. Want dan geldt haar wil Mij, dan is al het doel van het aardse leven vervuld, een wilsverandering heeft zich voltrokken die ook een wezensverandering tot gevolg heeft, een aanpassen aan mijn oorspronkelijk wezen, dat in zichzelf liefde is. De ziel is naar buiten getreden in een geestelijk leven en begint nu haar geestelijke vooruitgang, die met zekerheid ook wordt bereikt zodra ze eens mijn hand heeft vastgepakt en zich door Mij zal laten trekken.

Om tot geestelijke wedergeboorte te komen moet de ziel dus eerst het aardse verlangen hebben opgegeven, ze mag niet meer gebonden zijn aan haar oude omhulling door begeerten die zodanig het welzijn van het lichaam tot doel hebben. Ze moet zonder bedenken afstand kunnen doen van dat wat de wereld haar te bieden heeft, omdat ze niet in de aardse en de geestelijke wereld tegelijk kan zijn. Het binnengaan in de geestelijke wereld zal echter pas plaatsvinden wanneer ze de aardse wereld totaal heeft overwonnen.

Want het is het leven van de ziel, niet dat van het lichaam, dat opnieuw moet beginnen. Het lichaam kan nog wel op aarde zijn, maar moet zich nu voegen naar de wil van de ziel, dus zijn verdere leven op aarde wordt door haar bepaald. Ik wil allen die van goede wil zijn, helpen tot de geestelijke wedergeboorte. En mijn hulp geldt de mens allereerst zodanig dat Ik hem van de materie zal helpen vrij te worden, wat weliswaar vaak een smartelijke ingreep mijnerzijds zal betekenen, maar steeds alleen tot heil van de ziel zal dienen, opdat ze de materie zal leren overwinnen, opdat ze een nieuw leven zal zoeken, een leven met onvergankelijke goederen, opdat ze zal streven naar het rijk dat haar ware vaderland is, waarin ze vrij is van elke keten en vol van licht en kracht, waarin ze gelukkig kan zijn tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.5650

12 april 1953

Geestelijke wedergeboorte

De geestelijke wedergeboorte zult u mensen moeten nastreven, want pas als u bent wedergeboren is u het eeuwige leven zeker. Uw natuurlijke geboorte is alleen de noodzakelijke gebeurtenis om de ziel in u de weg naar de wedergeboorte mogelijk te maken. Uw ziel moet wedergeboren worden, ze moet uit de toestand van levenloosheid in de toestand van het leven treden, ze moet uit haar omhulling naar buiten treden, ze moet opnieuw geboren worden, dus een gebied binnengaan dat haar tot nu toe vreemd was. Ze moet haar oude omhulling ontvluchten om zich nu te kunnen ontwikkelen in vrijheid en licht. Uw natuurlijke geboorte is een geschenk van God die de ziel de mogelijkheid geeft zich een nieuw leven te verschaffen. De wedergeboorte echter moet zij zelf nastreven. Zij moet bewust een nieuw leven binnengaan. Ze moet bewust op God aansturen en aan zichzelf werken om vrij te worden uit haar omhulling, die voor de ziel in zekere zin het graf was waaruit ze moest opstijgen om de toestand van de dood te verruilen voor die van het leven.

Deze wedergeboorte is geen geschenk van God maar moet door de ziel zelf worden nagestreefd, doch ze is het doel van de mens op aarde, dat hij bereiken moet, wil hij gelukkig worden. En hij bereikt het wanneer hij door een leven in liefde de ketenen openbreekt die zijn ziel nog gebonden houden, wanneer hij door de liefde de goddelijke levensvonk in zich tot ontwaken brengt, wanneer de tevoren dode ziel die krachteloos en onwetend is, door deze levensvonk in zich wordt aangespoord tot God welgevallige werkzaamheid, wanneer ze zich als het ware innerlijk laat aanzetten tot het werkzaam zijn in liefde en daardoor kracht ontvangt om de ketenen open te breken en opwaarts te zweven in een rijk waar ze zich op haar gemak voelt, waar ze oorspronkelijk thuishoort.

Dan is ze opnieuw geboren. Dan leeft ze nog wel op aarde, maar ze leidt naast het aardse leven een geestelijk leven. Haar denken en streven is geestelijk gericht, ze heeft haar levenstaak ingezien en probeert die te vervullen. Ze leeft bewust in en met God.

Ze heeft echter deze geestelijke opwekking uit eigen wil volbracht, wel door de genade Gods ondersteund, die toch ieder mens ter beschikking staat, maar niet door ieder mens benut wordt omdat daartoe de wil ontbreekt. U mensen zult u de geestelijke wedergeboorte als doel van uw leven op aarde moeten stellen, want u zult pas leven als u wedergeboren bent, als uw ziel uit het graf van de dood is opgestaan, als ze de geestelijke duisternis ontvlucht is en het licht van de dag binnentreden is. En elke gedachte die u bewust naar boven zult richten, elke daad die u volbrengt in liefde, verzekert u deze geestelijke wedergeboorte. Alleen moet het uw streven zijn, de ziel een volledig leven te geven, haar niet gevangen te houden wanneer ze de omhulling van het graf wil ontvluchten. U zult geheel bewust moeten streven naar de geestelijke wedergeboorte, doordat u zult overwinnen wat als keten nog uw ziel belast. U zult haar de volledige vrijheid

moeten geven. De ziel moet een nieuw leven krijgen, vol van licht en kracht moet ze dit nieuwe leven binnengaan, een eindeloos lange toestand van gebondenheid moet worden losgelaten, ze moet wedergeboren worden in de geest en in de waarheid om nu dit leven eeuwig niet meer te verliezen.

Amen

BD.6090

16 oktober 1954

Goddelijke vonk - De juiste verhouding tot God

U draagt allen de goddelijke vonk in u, die uw leider wil zijn op uw weg over de aarde, wanneer u hem maar daartoe het recht verleent, wanneer u het hem mogelijk maakt dat hij zich zelf uit en u onderricht. Er is geen mens op zichzelf aangewezen. Ieder kan mijn ondersteuning verwachten. Ieder hoeft zich maar met Mij te verbinden en Ik werk op de mens in door Mijn geest.

U bent onlosmakelijk met Mij verbonden vanaf het allereerste begin, juist door die geestvonk die u in u draagt en die een deeltje is van de geest van de Vader. Dus u blijft voortdurend met Mij in onderling verband staan. Doch hij houdt zich stil in u, zolang u zich niet bewust aan zijn leiding overgeeft, zolang u zich nog in gedachten en in uw wezen van Mij afzondert. En dus ligt het aan uzelf, of u zich als een deel van Mij voelt, of u zich door Mij zult laten leiden en raad geven. Het ligt aan u of u de juiste verhouding tot Mij tot stand brengt. De verhouding van een kind tot de Vader of van het schepsel tot zijn God en Schepper.

Reeds de erkenning aan Mij als uw Schepper van eeuwigheid ondergeschikt te zijn, is een schrede van toenadering tot Mij, die u zeker ook daarheen zal leiden, dat u Mij eens als uw Vader ziet en op Mij aanstuurt. Want u staat dan al mijn geestvonk in u toe, dat hij op u inwerkt, dat hij u waarschuwt en aanmaant het kwade te laten en het goede te doen. Ik kan dan al met u spreken door de geest, zodra u Mij maar erkent. En steeds liefdevoller zullen mijn woorden zijn. De invloed van Gods geest zal steeds meer liefde opwekken, hoe meer u in Mij uw Vader ziet en nu als mijn kinderen ook gehoorzaam de innerlijke stem volgt die u waarlijk alleen in uw voordeel onderricht.

De verbinding met Mij bestaat voortdurend. Maar of u zich daarvan bewust wordt, hangt van uzelf af. Zodra uw gedachten in gebed naar Mij opstijgen, brengt u ook bewust de verbinding met Mij tot stand. En dan kan Ik ook in u werkzaam zijn door mijn geest. En zo staat geen mens geïsoleerd van Mij in de

schepping, wanneer hij zelf dit isolement niet verkiest. Wendt hij zich zelf van Mij af, denkt hij vrij te zijn van elke band met de Macht die hem geschapen heeft, dan is hij ook geïsoleerd en dan wordt hij door Mij niet beïnvloed. Dan sluimert de goddelijke vonk in hem. Hij uit zich op geen enkele wijze, want ook de vrije wil van de mens wordt niet aangetast. De mens wordt niet bepaald in zijn instelling tegenover Mij. Hij moet uit zichzelf de band tot stand brengen, wil hij de zegen van zo'n verbinding ervaren, die echter onherroepelijk naar de voltooiing voert.

Amen

BD.6256

13 mei 1955

De mens staat kort voor het doel

U mensen staat vlak voor uw doel. Maak niet het succes van uw lange wandel op aarde tevoren ongegrond, doordat u nu zult falen en weer terug zult zinken in de diepte, waaruit u zich in eindeloos lange tijd omhoog hebt gewerkt. Laat niet de laatste wilsproef voor u tot een rots worden waarop u te pletter zult slaan, maar streef ijverig uw doel na, dan zult u in de kortste tijd zalig en vrij zijn.

U mensen is het meestal onbekend wat de levensweg op aarde voor u te betekenen heeft. U zult u niet afvragen, wat vroeger was en wat naderhand zal zijn. U zult ook niet weten dat u in het laatste stadium van uw ontwikkeling bent aangekomen, waar de vrije wil in u werkzaam moet worden om het laatste doel te bereiken: de aaneensluiting met God die u gelukzaligheid en vrijheid brengt.

En omdat u zonder weten bent, is het gevaar groot dat u het leven op aarde als mens niet gebruikt en de laatste mogelijkheid om tot de uiteindelijke vrijheid te komen onbenut blijft. En dan was de eindeloos lange weg tevoren, die uw ziel door de scheppingswerken moest gaan in gebonden toestand, voor niets. Dan is de moeizaam bereikte graad van rijpheid, die u de belichaming als mens opleverde, in gevaar gebracht, want u blijft niet op hetzelfde niveau staan. Integendeel, u zult weer terug zinken en er kan u een herhaaldelijke gang door de schepping beschoren zijn, want er staan u gedurende het leven op aarde zo veel genaden ter beschikking dat u weer zult zondigen tegen God als u Zijn, u aangeboden hulp opnieuw zult afwijzen. En dit betekent een hernieuwde val, die God in Zijn overgrote liefde graag zou willen verhinderen.

En daarom doet Hij u Zijn woord toekomen, het weten van Zijn heilsplan van eeuwigheid, van uw begin en uw doel, van uw taak op aarde. Hij wil niet dat u weer terug zult vallen in de diepte, maar Hij beknot niet uw vrije wil. Hij helpt u wel maar Hij dwingt u niet.

En daarom is het wel mogelijk dat u uw doel zult bereiken, maar niet zeker, omdat u zelf de doorslag zult moeten geven door uw wil. En opdat uw wil een versterking zal ervaren, opdat u hem juist zult richten, komt God zelf nader tot u in Zijn woord. Hij onderricht u. Hij geeft u kennis van het belang van uw leven op aarde en Hij tracht in u het verantwoordelijkheidsgevoel te versterken dat u tegenover uw ziel zult hebben.

Hij doet u mensen de waarheid toekomen en ieder kan ze aannemen die van goede wil is, die ernstig nadenkt over het doel van zijn bestaan, die zich aan een hoogst volmaakt Wezen voelt toebehoren en de verbinding met dit Wezen tot stand zou willen brengen. Hem zal het woord gelukkig maken dat God zelf naar de aarde zal sturen, want hij zal de waarheid inzien. Hij zal het voelen dat God zelf hem aanspreekt en hij zal alles doen wat God van hem verlangt. Hij zal de wil van God vervullen en God zelf zal hem deze bekendmaken door Zijn woord.

Amen

BD.6269

29 mei 1955

Vergoddelijking - Geestvonk

U zult met Mij verbonden moeten zijn voor eeuwige tijden. U zult mijn rijk moeten binnengaan en met Mij verenigd werken en voortbrengen tot uw gelukzaligheid. U zult actief moeten zijn volgens mijn wil en toch uit eigen aandrang, niet door mijn wil bepaald, dan pas bent u mijn kinderen, dan pas bent u voor eeuwig in gelukzaligheid met Mij verbonden. Maar deze innige band is pas het gevolg van de overwinning van de diepte, die ieder "scheepsel" tot taak is gesteld dat zich tot een kind wil vormen. De weg uit de diepte omhoog stelt grote eisen aan het scheepsel, die echter steeds vervulbaar zijn omdat mijn liefde het voortdurend omhoog trekt, omdat mijn liefde ieder scheepsel bijstaat, waar diens kracht niet voldoende is. Van het scheepsel wordt dus alleen de wil verlangd om uit de diepte op te stijgen. Dan zal het hem nooit aan kracht ontbreken om het doel te bereiken, omdat eens ook de wil het tegendeel bewerkstelligde, de val in de diepte en de scheiding van Mij.

Al het van Mij weg strevende echter is zwak en blijft zwak, omdat het mijn liefdeskracht zal afwijzen. En pas wanneer het weer bereid is deze aan te nemen, zal het ook de kracht hebben de weg af te leggen naar Mij in het vaderhuis. De rechtvaardige straf voor het vrijwillig zich van Mij afkeren zou eeuwige verdoemenis zijn, dus eeuwig gescheiden zijn van Mij, wat voor een vrij geschapen wezen vol licht en kracht, helse kwellingen betekent. Maar dit laat mijn overgrote liefde voor mijn schepselen niet toe en daarom is er een mogelijkheid geschapen dat de Liefde hetgeen afvallig geworden is terugkrijgt, zonder dat de "rechtvaardigheid" werd omzeild. De schuld is vereffend door de eeuwige Liefde zelf. Ik kwam naar de aarde en deed boete voor de onmetelijke schuld, zodat de terugkeer van het eens gevallen nu mogelijk werd, maar van de wil van het geschapene zelf afhankelijk is.

En opdat deze wil zich weer naar Mij toekeerde, opdat Ik weer als hoogste Doel werd nagestreefd door de wezens in de diepte, werkte Ik door mijn Geest op de wezens in, dat wil zeggen de liefde - die mijn oorspronkelijk wezen uitmaakt - die als kracht alles liet ontstaan, zoekt zich een weg ook in de harten van mijn schepselen, die de terugkeer naar Mij al hadden aanvaard in het kader van mijn eeuwige orde, echter een keer weer in vrije wil zich moeten uitspreken, of ze de weg naar Mij voortzetten of weer naar de diepte willen terugkeren.

In dit stadium van de vrije wil, als mens, tracht mijn liefde op hem in te werken, doordat Ik een vonkje van mijn Geest van liefde aan hem toevoeg dat hem moet beïnvloeden wanneer de mens dit toelaat. Door dit geestvonkje kan de mens in voortdurende verbinding met Mij staan. Hij is er echter niet toe gedwongen deze verbinding tot stand te brengen. Maar de Geest in de mens is een hulpfactor van onmetelijke waarde, die ook de garantie zal bieden dat de mens de aaneensluiting met Mij zal vinden, vooropgesteld dat zijn wil Mij niet meer openlijk weerstand zal bieden.

Toen Ik zelf als mens Jezus het verlossingswerk volbracht, toen Ik de grote zondesuld op Me nam en daar boete voor deed, werd voor het eerst de weg vrijgemaakt uit de diepte omhoog. Toen echter verschaftte Ik de mensen die bereid waren deze weg te gaan de kracht die hun tot zover had ontbroken. Ik trad zelf met hen in verbinding. Ik liet ze niet meer zonder hulp. Ik verbond Mij zelf met hen door de geestvonk, echter het aan ieder afzonderlijk zelf overlatend of hij ook de verbinding met Mij wil aangaan, want Ik dring Mij en mijn geestkracht aan geen enkel schepsel op, maar zal ze hem ter beschikking stellen zodat ieder door mijn Geest en Zijn kracht kan worden doorstroomd die het maar wil.

Mijn Geest is een deel van Mij. Hij is de liefdeskracht die al mijn schepselen in het allereerste begin doorstroomde, die ze echter hebben afgewezen, wat de val in de diepte tot gevolg had. Alle mensen kunnen mijn liefdeskracht weer onbeperkt

van Mij betrekken als ze zich eerst hebben vrijgemaakt van hun vroegere zondes Schuld door het erkennen van Jezus Christus als Verlosser en de Hem afgesmeekte vergeving van hun Schuld.

Dan pas kunnen ze de goddelijke liefdeskracht van Mij in ontvangst nemen. Dan kan mijn Geest in hen werkzaam worden, dan kan Ik "mijn Geest uitgieten" en de verbinding met Mij is zover tot stand gebracht dat nu een terugval in de diepte niet meer kan plaatsvinden, dat de weg omhoog met het laatste doel van de algehele vereniging met Mij moeiteloos wordt afgelegd en mijn schepsel nu als mijn "kind" naar Mij terugkeert in zijn vaderhuis.

Zonder mijn hulp zou het onmogelijk zijn, juist omdat het schepsel zich van elke kracht had ontdaan. Mijn liefde echter doet hem deze kracht weer toekomen. Mijn liefde sluit zich weer met het schepsel aaneen, als dit bereid is naar Mij terug te keren. Mijn liefde zal al mijn schepselen mijn Geest sturen, dat hij u zal leiden en onderrichten, zodat hij u de juiste weg zal wijzen naar Mij.

Amen

BD.5394

17 mei 1952

Voordeel van de ontvangers van het woord (de genade) in vergelijking met de ongelovigen

Voor u allen, die mijn woord zult ontvangen, rechtstreeks of overgebracht door mijn boden, is de levensbron geopend. U allen bent ontvangers van genade, die Ik zelf naderbij kom en zal uitdelen wat u nodig hebt om gelukkig te worden. U allen zult u mogen laven aan het levenswater. U zult mijn bewijs van liefde in ontvangst mogen nemen, mijn woord dat allen mogen horen die het willen horen. U zult een weten in ontvangst nemen dat u de samenhang laat inzien van dat wat is, een weten dat u mijn heersen en werkzaam zijn zal verklaren, en u zult leren Mij lief te hebben omdat u ook Mij zelf zult leren herkennen door mijn woord. En u zult uw taak op aarde inzien en u zult proberen ze te vervullen.

U bent aanzienlijk in het voordeel vergeleken met de mensen die niets van Mij weten omdat ze niets uit mijn hand willen aannemen, die mijn boden met mijn genadegeschenk afwijzen, bij wie geen licht kan schijnen omdat ze het ontvluchten en die daarom ook Mij zelf niet leren herkennen en bij wie het aardse leven een leegloop is en blijven zal, omdat het donker is in hen. U bent in het voordeel vergeleken met hen en zult u daarom in erbarmen over hen moeten

ontfermen. U zult moeten proberen in hen een licht te ontsteken en met de genadegave werken waar het maar mogelijk is. U zult u voortdurend kunnen verkwikken. De anderen echter lijden gebrek, al is het ook uit eigen wil en bijgevolg door eigen schuld. Doch u zult hun voeding moeten doen toekomen, waar u maar kunt.

Uit mijn levensbron stroomt onophoudelijk het water van het leven. Deel de frisse drank uit wanneer u iemand tegenkomt die vermoeid en hongerig op aarde ronddoelt. Menigeen zal in zijn ellendige toestand toch naar de lafenis grijpen en menigeen zal zich daaraan verkwikken en zal nooit vergeten dat hij kracht heeft ontvangen.

Bied iedereen de kostelijke gave aan, ook op het gevaar af dat u wordt afgewezen. Maar niemand moet kunnen zeggen dat hem mijn genadegave geweigerd zou zijn gebleven. U allen die mijn woord ontvangt, zult voor Mij uit dankbaarheid minstens voor één zwerver moeten zorgen. U zult op dezelfde manier moeten uitdelen, zoals Ik aan u mijn gaven uitdeel. U zult in liefde moeten aanbieden wat u zelf kostelijk voorkomt. U zult uw medemensen moeten proberen te winnen voor mijn woord.

En Ik wil de inspanning van ieder mens zegenen. Ik wil mijn liefdesstroom uitgieten over allen die de grote geestelijke nood willen tegengaan, die meehelpen bij het verlossingswerk in de laatste tijd voor het einde. Ik geef onbeperkt. U zult mogen nemen in overvloed en u zult weer moeten uitdelen in de geest van mijn liefde, waar u maar geestelijke nood zult zien.

Onophoudelijk zal uit de levensbron het kostelijke water stromen dat een leven wekkende uitwerking heeft. En iedereen heeft toegang tot de bron. Wie echter zelf niet komt, hem zult u levenswater moeten brengen, opdat ook hij de kracht zal ervaren die het levenswater in zich bergt, opdat ook hij tot leven zal worden gewekt en nu voortdurend naar het levenswater verlangt.

Beloon Mij zo de liefde die Ik u zal schenken door het doen toekomen van mijn woord. Want de nood is groot en Ik wil haar tegengaan, waarbij u Mij zult moeten helpen omdat Ik door mensenmond moet spreken om hun wil te winnen. Wees vlijtige arbeiders in mijn wijngaard als u Mij zult willen dienen. Ieder kan werken in zijn omgeving en steeds zal hij als mijn knecht door Mij gezegend zijn.

Amen
